

første Honorarklasser udgaar (Ændringsforslag Nr. 17).

Mindretallet finder det uheldigt, at der i hver Kommune er flere bevilgende Myndigheder, og foreslaar derfor, at Kirkebetjentenes Lønninger fastsættes af Kommunalbestyrelsen efter Menighedsraadets Indstilling, da man derved opnaar ensartede Lønninger for samme Arbejde. I Henhold hertil stilles Ændringsforslagene Nr. 15, 19, 20, 21, 22, 23, 25 og 28.

Et *Mindretal* (Carlsen-Skiødt, Fibiger og Johannes Lou) maa beklage, at der i det forelagte Lovforslag ikke er taget Hensyn til det kirkelige Udvalgs Forslag om en passende Forhøjelse af Lønninger for Folkekirkens Præster, særlig for de laveste Klassers Vedkommende. Man er af den Formening, at naar Staten kræver 10—12 Aars Uddannelse for at kunne opnaa Ansættelse som Præst i Folkekirken, saa er den Løn, der er tillagt 3die Klasses Præsteembeder og Kapellanierne, for lav, og dette vil sikkert medføre, at Tilgangen til det teologiske Studium bliver endnu ringere end hidtil.

For at raade Bod herpaa stilles Ændringsforslag Nr. 1. Hvis dette Forslag gennemføres, vil der ikke blive stillet større Krav til Lønningsfonden end hidtil, men der vil opnaas en lille Forbedring for de Embeder, der er ringest stillet, og hvor Trangen er størst.

I denne Sammenhæng ønsker vi at udtale, at det Materiale, som Lønningsraadet har sendt Udvalget om Præsternes Løn i Forhold til andre Tjenestemænd med akademisk Uddannelse, ikke har formaet at paavirke vor Stilling til dette Spørgsmaal, da vi maa anse den givne Sammenligning med Læger, Jurister o. s. v. i økonomisk Henseende som uholdbar overfor de virkelige Forhold i det praktiske Liv.

Ligeledes har vi anset det for rigtigt at imødekomme Provsternes Ønske om, at det Honorar, der ydes disse, bliver pensionsgivende, hvorfor der stilles Ændringsforslag herom.

Et *Mindretal* (A. M. Hansen og Povlsen) medvirker gerne til at fastslaa den danske Præstelønningsordning, der allerede midlertidig er indført i Sønderjylland, som blivende ogsaa der. Mindretallet kan ogsaa give Tilslutning til, at Menighedsraadene her i det gamle Land faar større økonomiske Opgaver indenfor Menighedsraadskredsen, end de tidligere har haft, i Overensstemmelse med, hvad der allerede er Tilfældet i Sønderjylland, idet man overdrager dem Vedligeholdelsen af Præstegaardene og Bestyrelsen af den Avling, der bliver tilbage ved Embedet, efter at Afhændelse har fundet Sted efter Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919. Mindretallet kan dog ikke undlade at udtale, at Overgangen fra, at Lønningsfonden vedligeholder Præstegaarden, til, at Pastoraterne skal gøre det, sikkert vil vække Misnøjelse adskillige Steder, selv om det af hele Udvalget stillede Ændringsforslag under Nr. 37 vedtages, hvorefter de Summer, der faas til Vedligeholdelse, stiftsvis bliver lige store og ikke som efter Forslaget af højst forskellig Størrelse. Vedligeholdelsesudgifterne falder nemlig saa forskellig ved de forskellige Præstegaarde, at selv det mest omhyggelige Afleveringssyn neppe vil kunne raade Bod derpaa. Mindretallet maa dog beklage, at Forslagets § 63 bryder det sunde Princip, at de til Folkekirken henlagte Midler fordeles ligeligt, og aabner Mulighed for Lettelse i de kirkelige Udgifter for Beboerne i Pastorater, hvor der fra gammel Tid er henlagt store Midler til kirkeligt Brug, en Mulighed, der forstærkes ved Flertallets Ændringsforslag til § 65, hvorefter Afgift af Jord afhændet i Henhold til Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 ogsaa henlægges under Hjemmemidlerne. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag til § 63 under Nr. 48. Mindretallet maa bestemt modsætte sig Lovforslagets § 43, hvorefter Udførelsen af Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 gøres afhængig af Menighedsraadenes Samtykke, og foreslaar derfor, at denne Paragraf udgaar. — Mindretallet kan heller ikke give Tilslutning til de i Forslagets § 69 foreslaaede Provstiudvalg.